

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

03/2019

hlas.stankovce@gmail.com

Mamám

Domov sú ruky,
na ktorých môžeš plakať,
domov je tam,
kde niekto vždy ťa čaká.
Domov je rameno,
o ktoré môžeš sa oprieť,
domov je miesto,
kde vrátiť sa môžeš opäť.
Domov je túžba,
ktorá v tebe stále trvá,
domov sú lásky,
no najmä tá úplne prvá.
Domov sú nohy,
ktoré chodia ti v ústrety,
domov je miesto,
čo v srdci sa nikdy nestratí.
Domov je prah
prvýkrát prekročených dverí,
domov je útočisko,
kde vždy ktosi ti verí.
Domov je azyl,
kde nikdy nie si sám – či sama.
Domov. To je - MAMA.

Duša moja túžbou po nej zostane
navždy smädná,
hoci som poznal veľa žien,
mama je len – jedna ...

Pavol Múdry

Druhá májová nedeľa vždy patrí
mamám. V mene detí – tých mladých
aj starších – chceme poďakovať
všetkým mamám za lásku
a starostlivosť. Prajeme vám veľa
zdravia, šťastia, rodinnej pohody
a aby vám deti robili vždy len radosť.

Redakčná rada

Štvrt' storočie kostola

Vždy, keď ľudia v širom svete budovali niečo nové, vkladali nádeje do výsledku svojho snaženia. Či už slúžili k bývaniu, práci, športu, či iným aktivitám. Či už boli podnikateľským zámerom, alebo verejnoprospešnou stavbou. Sú však stavby, kde okrem vkladania nádejí do výsledkov hmotných, získavajú ľudia aj ďalší rozmer svojho bytia – duševný.

Nádeje, prosby, rozjímania, viera. Tieto a nielen tieto atribúty môže človek prijímať, ale i rozdávať v chrámoch božích. A jednou z týchto stavieb je aj budova rímsko – katolíckeho **kostola Panny Márie Pomocnice kresťanov** v Trenčianskych Stankovciach.

Keďže pred pár dňami si veriaci pripomenuli 25. výročie jeho konsekrácie (t. j. vysvätenia), a patrí medzi najvýznamnejšie stavby našej obce, chceme pripomenúť základné údaje výstavby tohto kostola.

Chrám sa začal stavať v čase pôsobenia správcu farnosti Vdp. Mgr. Michala Kopeckého. 22. apríla 1990 bol posvätený základný kameň kostola. Stalo sa tak pri návšteve Svätého otca Jána Pavla II. na Slovensku. 11. novembra 1990 posvätil Mons. František Rábek pozemok pre výstavbu.

V apríli roku 1991 bol odovzdaný projekt od Ing. Arch. Ladislava Rožánka z Pozemného staviteľstva v Žiline. 27. júna 1991 po vybavení všetkých administratívnych záležitostí začali výkopové práce. Vedúcim výstavby kostola bol miestny veriaci stavebný inžinier Ing. Jozef Svatík.

Zvony boli vyrobené vo Zvonárskej dielni rodiny Dytrichovej v Brodke u Přerova. Privezené do Stankoviec boli 9. októbra 1992. Posvätil ich Mons. František Rábek 8. novembra 1992.

Kostol bol stavaný svojpomocne a financovaný z milodarov veriacich (miestnych, ako aj z okolitých obcí). Výstavba pokračovala plynule a v roku 1993 už prebiehali vnútorné práce, rozvody, prípojky a podobné práce. V roku 1994 sa realizovali práce na vybavení interiéru, výtvarné riešenie interiéru realizoval akademický maliar Alojz Petráš. Jednou z najvýznamnejších umeleckých diel umiestnených v tomto chráme je socha Panny Márie Pomocnice od akademického sochára Mgr. umenia Jána Šimuna z Rajca.

Veriaci sa dočkali pri veľkej slávnosti 21. mája 1994 konsekrácie (vysvätenia) Božieho chrámu jeho eminenciou kardinálom Jánom Chryzostomom Korcom, vtedy nitrianskym biskupom.

Ďakujeme za poskytnuté údaje z kroniky kostola.

Dušan Pevný, Pavol Kurtiš

Miesto pre život

Zamyslenie

Človek je od pradávna tvor zvedavý a nespokojný. A to nás posúva dopredu – túžime hľadať, objavovať, vylepšovať, neuspokojuvať sa len s tým, čo už vieme. A každý potrebujeme kdesi žiť. Napríklad aj v Stankovciach. Pochádzam z inej obce, dvadsať rokov sme bývali s manželkou v Trenčíne a teraz už šesťnásť rokov tu, v Stankovciach. A neľutujeme. Veľa ľudí si však povie, že tu nič nie je, že sa tu nič nedeje.

Pod'me sa však zamyslieť. V našej obci je veľa organizácií: Dobrovoľný zväz hasičov, Jednota dôchodcov, Sokol, ochotnícke divadlo, folklórna skupina Rozvadžan, Zväz chovateľov, futbalový OŠK s viacerými mužstvami, ďalšie športové kluby – tenisti, karatisti, lukostrelci, stolní tenisti, ženy majú rôzne spoločné cvičenia. V zimnom čase sa občania učia spoločenské tance. Kúsok za obcou je rybník „Bodovka“, kde si na svoje isto prídu rybári. Nad obcou sú zasa lesy, kde sa dá ísť na turistiku alebo na hriby.

V obci sa konajú rôzne akcie: plesy – hasičský, športovcov, cirkevný, ďalej sa koná obecná zabíjačka s pochovávaním basy, stavenie májov, deň matiek, Tankové dni, Na kolesách proti rakovine, Obecný deň so súťažami vo va-

rení gulášu, nedeľným koláčikom a športovými súťažami, Vianočný koncert, aktivity združenia Robíme to pre deti.

Sú tu dva kostoly – evanjelický a katolícky, reštaurácia pri Spoločenskom dome, dve pohostinstvá Belovec a Pod orechom, tri predajne potravín, Feroplech Letko, Stavebniny Monolit, kvetinárstva, pneuservisy, kaderníctva, kaviareň s cukrárňou a zmrzlinou, knižnica, Oddychové centrum s reštauráciou a ihriskami, ktoré však v súčasnosti hľadá nového nájomcu.

Periodicky tu vychádzajú dvojce noviny, ktoré informujú občanov o živote a akciách v obci. Spoločenské organizácie pripravujú celoročne svoje akcie, ktoré sa tu ani nedajú všetky spomenúť. Ak vás, naši spoluobčania, zaujali činnosti a aktivity niektorých miestnych organizácií či akcie konané v obci, tak treba len prísť. Iste vás všade radi privítajú.

Človek je od pradávna tvor spoločenský. Pochádzam z obce, kde, ako sa ľudovo hovorí: „Skapal pes“. O našej obci to ale neplatí. Stankovce sú dobré miesto pre život.

Pavol Múdry

Opýtali sme sa hasičov

Bleskovka

Najstaršou spoločenskou organizáciou v našej obci je Dobrovoľný hasičský zbor. Od nepamäti stojí Hasičská zbrojnica v časti obce Veľké Stankovce. V minulom roku začala obec s jej rekonštrukciou a pred pár dňami bola úspešne dokončená. Členov zboru sme sa spýtali, aký to má pre nich význam, či sa v ich činnosti niečo zmení a ako ich to podporí, či už morálne alebo vecne.

Za všetkých sa nám ozval pán predseda DHZ Branislav Hladký a uviedol: „Sme síce hasiči a zbrojnica má prívlastok „hasičská“, no je všeobecne známe, že zbrojnica je v skutočnosti obecná. O to viac je tento fakt umocnený, keď si v tejto budove po jej rekonštrukcii našli svoje pôsobisko aj iné organizácie. Dobrovoľné hasičské zbory v obciach vznikali, aby si ľudia spoločnými a organizovanými silami dokázali čo najviac ochrániť svoj majetok. Tieto zbory boli predchodcami profesionálnych zborov, po ktorých vzniku sa ich úloha trochu zmenila, no myšlienka „dobrovoľnosti“ pretrváva dodnes. My sme hŕstka dobrovoľných nadšencov, ktorí sa snaží pokračovať v týchto „šlapajách“.

Sme nápomocní obci nielen pri plnení nášho hlavného poslania, ale i v rôznych iných situáciách. Staráme sa o nám zverené obecné priestory a o nám zverenú hasičskú techniku v nich. Keďže sme už dlhé roky upozorňovali na zatekanie a celkový zlý technický stav tejto budovy, musíme byť dnes radi, že sa tento status zmenil, a že všetko, čo sa v tejto budove nachádza, je na dlhý čas ochránené.“

Redakčná rada

Zo Stankoviec do Bruselu

Udalosť

Nové priestory podkrovia na Belovci boli svedkom zaujímavého stretnutia s našim bývalým spoluobčanom Ondrejom Prostredníkom, ktorý sa rozhodol zabojsť o post europoslancu. Téma stretnutia bola široká. A tak sa v jedno nedeľné aprílové popoludnie stretli desiatky Stankovčanov (ale i cezpoľných), aby si vypočuli slova a názory Ondreja Prostredníka.

Počnúc spomienkami na detstvo, krátkym prierezom jeho doterajšieho života pod názvom „Môj príbeh“. Končiac programom – víziou, za ktorý sa chce zaradiť v európskych štruktúrach, pokiaľ sa tam dostane.

Je to predovšetkým: ochrana ľudských práv v menšinách, náboženská neutralita štátu, presadzovanie rovnosti mužov a žien v našej spoločnosti (odstránenie diskriminácie v pra-

covnom zaradení, odmeňovaní a pod.).

Okrem iného Ondrej Prostredník povedal, že prostredie Európskeho parlamentu mu nie je neznáme, keďže tam niekoľko rokov pôsobí ako simultánny prekladateľ. Diskusia sa niesla vo „všehochuti“ otázok. Jedna konkrétna bola, ako by mohol pomôcť Stankovciam. Tak uvidíme.

Nie všetci mohli prísť a jeden z týchto - Milan Pevný, poslal list, kde napísal, citujem: „...pán

Prostredník v nás budí zamyslenie nad situáciou tých, ktorí utekajú pred vojnou. Svojou filozofiou vedie k rozmyšľaniu a rozlišovaniu, čo je dobré a čo zlé. Hľadá spoločné hodnoty a porozumenie medzi ostatnými monoteistickými náboženstvami. Je jednoduché rozošvať ľudí proti sebe. Oveľa zložitejšie je budovať dobré vzťahy. Som presvedčený, že jeho talent sa nestratí. Je pre mňa autoritou pre svoju ľudskosť, múdrosť, cit pre spravodlivosť a preto, že sa nesprenveril svojmu poslaniu humanizovať spoločnosť.“

Ondrej Prostredník vo svojom príbehu sám píše: „Pochopil som, že šťastie je čosi, čo rozdeľujú dobrí ľudia. To je môj príbeh. Zaväzuje ma robiť všetko pre to, aby som teraz ja rozdeľoval šťastie tým, ktorí ho potrebujú.“

V Trenčianskych Stankovciach vyrastal v rodine evanjelického farára. Má tu svojich spolužiakov zo školy, priateľov a známych, s ktorými ho spája množstvo spomienok. Po rokoch skúseností, poznávaní a formovania sa rozhodol svoje kroky smerovať do Bruselu – sídla europarlamentu. V čase zverejnenia môjho príspevku bude síce už po voľbách, no prajem mu, aby svoj cieľ dosiahol.

Eva Beňovičová

„Betónka“ sa zmení

Info

Zdá sa, že sa v blízkej dobe dožijeme rekonštrukcie tzv. „betónky“, teda cesty s novým názvom I/9 najlepšie definovanej ako cesty od diaľnice D1 smerom na Zvolen, resp. v opačnom smere na Drietomu. Podarilo sa nám dostať k Projektom pre stavebné povolenie, kde sme zaznamenali tieto informácie.

Celkový rozsah rekonštrukcie bude v dĺžke 7,532 km. Od križovatky s diaľnicou D1 pri Chocholnej po Mníchovu Lehotu. Súčasná komunikácia v uvedenom úseku vykazuje vysoký stupeň poškodenia (píše sa v PD), ktoré spôsobujú veľkú hlukovú záťaž pre okolie cesty počas premávky. Výhľadovo bude v súbehu s cestou I/9 vybudovaná rýchlostná cesta R2. A tá v danom území výrazne ovplyvňuje návrh technického riešenia rekonštrukcie „betónky“.

Hlavné zásady (okrem iných), ktoré boli zohľadnené v Projekte pre stavebné povolenie:

- sprevádzkovanie R2 sa predpokladá v roku 2025,

- zachovať existujúce šírkové usporiadanie na existujúcom cestnom telese v kategórii C 9,5 (šírka) / 80 (návrhová rýchlosť),
- rešpektovať koncepciu návrhu pripojenia R2 cez okružnú križovatku v križovatke s II/507 (to je cesta okolo Trenč. Turnej na Trenčín, tu bude nový kruhový objazd),
- skoordinať projekt rekonštrukcie I/9 s projektom „Rekonštrukcia križovatky Trenčiansk Turná – Trenčianske Stankovce“.

Cestné teleso sa vybuduje v celom rozsahu, zrecykluje v plnej miere a pridaním spojiva sa vyhotoví podkladová tuhá vrstva, na ktorú sa položia asfaltové cestné vrstvy. Cesta I/9 je v križovatkách

doplnená o prídavné pruhy pre odbočenie vľavo.

Rekonštrukcia cesty I/9 je navrhnutá v záseade po jednotlivých úsekoch a po poloviciach. Predpokladaná dĺžka úsekov je 500 m.

V projekte je predpokladané otvorenie viacerých 500 metrových úsekov naraz, vo vzdialenostiach tak, aby nedochádzalo k zahŕňaniu prilahlých úsekov čakajúcou dopravou.

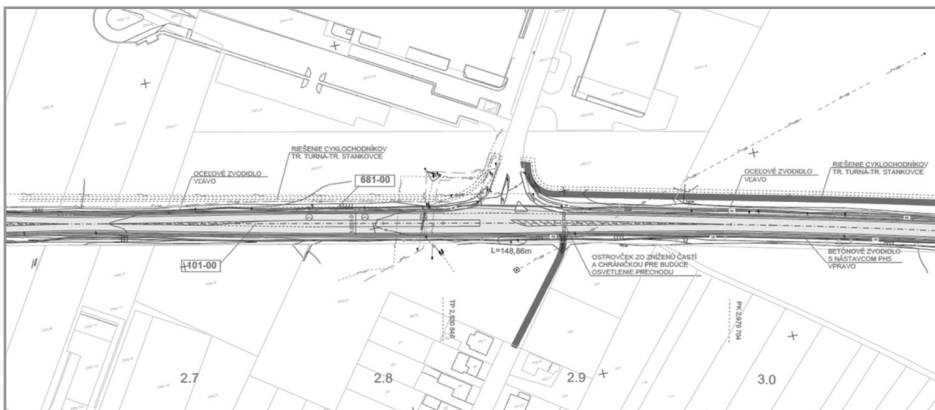
V čase realizácie okružnej križovatky v mieste križovania I/9 a II/507 (pri Turnej) v smere do Trenčína je navrhnutá dočasná obchádzková komunikácia.

Počas rekonštrukcie mostov bude na obdobie minimálne 6 mesiacov nevyhnutná úplná uzávierka cesty I/9 v úseku týchto dvoch mostov (ponad Váh a kanál pri Veľkých Bierovciach). Počas tohto obdobia je v projekte uvažované s obchádzkovými trasami. Pre nákladné autá v smere od Bánoviec n./B. na Nové Mesto n./Váh. po ceste II/507 okolo Turnej na nový most pri Trenčíne a následne privádzačom na D1.

Pre osobné autá bude obchádzková trasa v smere na Bratislavu od Bánoviec n./B. po ceste II/507 cez našu obec Trenčianske Stankovce.

Stavebníkom rekonštrukcie I/9 („betónka“) je Slovenská správa ciest, projektantom spoločnosť Valbek s.r.o. Je dôležité, čo v čase stavebného konania bude zohľadnené z Projektu pre stavebné povolenie. Verme, že kompetentní zohľadnia životné prostredie v našom blízkom okolí a počas výstavby nebude vystavená obec a jej občania neúmernej záťaži z dopravného chaosu. Stavebné konanie už prebieha.

Redakčná rada

Budeme mať svoj festival?

Folklor

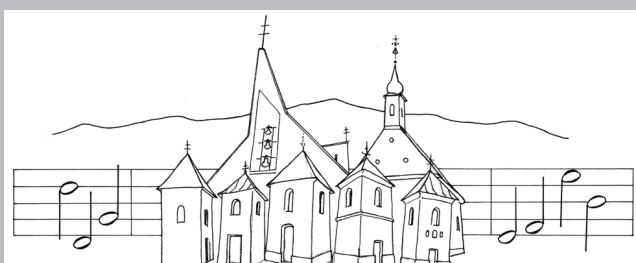
Naši folkloristi sa po deviatich rokoch svojej činnosti odvážili k zaujímavému a odvážnemu kroku. Rozhodli sa zorganizovať folklórny festival a pozvať naň svojich kolegov z folklórnych skupín z okolitých obcí ako aj ich detské folklórne súbory. Ostali veľmi milo prekvapení z toho, ako sa k tejto priekopníckej akcii všetci oslovení postavili. A tak v sobotu 15.06.2019 privítame v našej obci 350 folkloristov, ktorí účinkujú v 12 pozvaných súboroch.

Svoje umenie nám predvedú v dvoch blokoch. V prvom, ktorý má začiatok o 14:00 hod., sa predstavia detské folklórne súbory. V druhom, ktorý za začne o 16:00 hod., nám ukážu svoje umenie folklórne skupiny dospelých. Po ukončení festivalu bude mať premiéru sprievod všetkých účinkujúcich folkloristov obcou, ktorý sa začne od zvoníčky v Malých Stankovciach a skončí v Spoločenskom dome. V ňom sa začne večerná tanečná zábava, na ktorú vás všetkých srdečne pozývajú všetci folkloristi. O zábavu sa postarajú hudobníci z prítomných súborov a hostia, ktorí prídu v krojoch, budú mať vstup zadarmo.

Dúfame, že si tento Stankovský festival folklóru naši ľudia zoberú za svoj, vytvoria skvelú dobrosrdečnú atmosféru, podpora nás svojou účasťou, a tak dajú najavo záujem o organizáciu II. ročníka festivalu. Na záver by som sa chcel poďakovať vedeniu obce, sponzorom a všetkým ľuďom, ktorí sa podieľali množstvom práce na organizovaní I. ročníka nášho festivalu.

Vendelín Sedláček

Obec Trenčianske Stankovce v spolupráci s folklórnym súborom ROZVADŽAN a TSK vás pozýva na Stankovský festival folklóru

Stankovské zvony 2019

ktorý sa uskutoční pod záštitou predsedu TSK
v sobotu 15. 6. 2019 pri SD v Trenčianskych Stankovciach

Po skončení programu vás srdečne pozývame na večernú tanečnú zábavu s bohatou tombolou, na ktorej vám budú hrať muzikanti z prítomných FS a naši folkloristi vás naučia niektoré tance z Trenčianskych Stankoviec.

Vstupné na večernú tanečnú zábavu 3,00 € - krojovaní návštevníci zdarma

DFS - začiatok programu 14:00 hod.

Podžiaranček Papradno
Štvorlístok Trenčianska Turná
Selčianka zo Selca
Trúfanci z Mníchovej Lehoty a Soblahova
Lampášik z Trenčianskych Stankoviec
Melenčárík zo Soblahova
Harmoniková akadémia zo Soblahova

Fsk - začiatok programu 16:00 hod.

Maníneč z Podmanína
Večernica z Trenčianskej Turneje
Melenčár zo Soblahova
Lehoťanka z Mníchovej Lehoty
Rozvadžan z Trenčianskych Stankoviec

Od Inovčeka po školu

Tradície

Ako malý chlapec si pamätám, ako som sa chodieval pozerat' na futbal pod „Inovček“. To je lokalita nad Sedličnou, kde hrávali ženatí proti slobodným. Už je to nejaký ten rôčik, čo sa tam nehráva, ale tradícia sa zachovala a pokračuje na tunajšom školskom ihrisku („na škole“).

Spomínam si, že som tam horľivo chodil ako asi 10 ročný chalan podávať lopty spoza brány, keď sa chlapi a chalani rozkopávali pred zápasom. Bol som rád, že si aspoň nejakým spôsobom s nimi zakopám. Po čase, keď som už mal viac rokov, som sa postupne zapájal do hry. Ako čas plynul, tieto dva kádre sa obmenili o generácie a v tejto dobe to už funguje ako „mladí proti starým“.

Počas slnečných nediel' sa hráva futbal. V zimných mesiacoch sa zvädzajú súbory

v pozemnom hokeji, tiež „na škole“ (ako to my voláme) na asfaltovom ihrisku. Hoci nám počasie nie vždy praje, nás to neodradí a zahráme si veľakrát aj v daždi, prípadne snehu. Po každom zápase si posedíme pri pivku a preberiem ako sme hrali a čo treba zlepšiť. Raz, dvakrát do roka si posedíme pri dobrom gulášiku, pivku a nejdeme raz zaspomínáme na začiatky a na tých, ktorí s touto peknou nedeľnou akciou začali.

Pavol Kurtiš

L'ahko vyhodit', t'ažko pozbierať

Niektó nám opäť ukázal, čo je záujem o veci spoločné, čo je záujem o poriadok, čo je záujem o životné prostredie. Nechodiť len tak okolo, že sa ho to netýka. Proste, priložiť ruku k dielu a urobiť niečo aj za nás ostatných. Pozbierať odpad po potoku a brehoch okolo neho si zasluhuje našu pozornosť. Je to čin hodný uznania a vyzdvihnutia.

Tým jedným z nás, ktorému nie je jedno, čo vidí okolo seba, je **Miroslav Letko**, rodák z Rozváz. Mira poznáme a stretávame takmer každý deň počas jeho behu po obci i jej okolí. Okrem behu však ukázal, že mu záleží i na tom, čo sa deje okolo neho.

Miro, ako ti napadlo vyzbierať odpad v Seleckom potoku, v časti obce Rozváz?

„Po tom, ako zmizol sneh a tráva ešte nerástla, som pri mojich takmer každodenných behoch a chodení po obci a jej okolí videl všade neuveriteľné množstvo odpadkov. Bol som z toho dosť znechutený a takmer doslova ma z toho všetkého začínali bolieť oči a srdce. Tak čo mi iné zostávalo? Jedine spraviť si čas, mať akú-takú chuť a ísť robiť poriadok po tých, ktorí nevedia, na čo slúžia smetiaky, zberné nádoby a podobne.“

Odpadky si zbierať v období februára a marca, to bola ešte voda ľadová. Kde všade si to urobil?

„Po samotnom potoku som sa nebrodil, vyzbierať som len brehy a to, čo som z brehu dočiahol. Zbierať som bol na troch miestach. Úsek od mosta pri bývalom PD v Rozvázoch, ako sa odbočuje k cintorínu, po most pri škole, po oboch brehoch. Neskôr úsek od Oddychového centra po čističku, obe strany „betónky“ ku ČOV a pravý breh potoka. Tam mi výdatne pomohol aj brat Stano. A medzitým

som ešte zbierať okolo hlavnej cesty vedúcej zo Stankoviec na Bodovku, takmer po rybníku.“

Čo všetko si vyzbierať, objavil?

„Vyzbierať som veľa plastových fliaš, vrecúšok a obalov, vytiahol som z potoka vrece komplet naplnené plastami, ktoré bolo v potoku niekoľko týždňov, ale nikto ho „nevidel“ alebo tam zjavne nikomu nevadilo. Hromadu plastového odpadu, veľa sklenených fliaš a „ploskačiek“. Našla sa aj nejaká obuv, množstvo plechoviek, veľa odhodnených cigaretových škatuliek a taktiež nejaké dôkladne zabalené „voňavé bonusy.“

Neobjavil som nič nové. Je mi ľúto, akí sú niektorí ľudia. Leniví, hlúpi a ľahostajní k svojmu okoliu či prírode. Na každom kúsku máme v obci kontajnery, zbierajú sa plasty, robia sa kadejaké zbery, a aj tak niektorí ľudia vyhadzujú veci, kde im napadne a kde je to najľahšie.“

Miro, je nezvyčajné, čo si urobil, pritom by mala byť samozrejmosť, aby sme sa všetci k okoliu správali ako ku svojmu, predsa len nás zaujíma, čo ťa k tomu viedlo?

„Jedna vec je ochrana prírody, ku ktorej mám vzťah od mala. Druhá, už sa mi na to nedalo dívať, keď som prechádzal okolo potoka. A po tretie - chcel som niečo pre ľudí urobiť aj ja. Chalani hrajú futbal za obec, folklórny súbor rozdáva radosť, tak aj ja som chcel niečím prispieť.“

Chválime

Čo okolie, ľudia, čo chodili okolo, pomohli?

„Priamo hneď nie, čo aj chápem. So mnou je zložitá sa vopred nejako dohodnúť pre nedostatok času. Takže som išiel vtedy, keď som mohol a nemusel čakať alebo sa dohadovať s ďalšími. Zopár ich uznanlivo prikyvovalo a chválilo. A pár sa ich dokonca ponúкло, že by v budúcnosti pomohli. Aj sme prehodili pár slov, väčšinou typu – ľahko sa vyhazuje, ťažko sa zbiera.“

Počas tvojich behov vidíš asi všeličo po našom chotári, čo ťa najviac rozrušilo v poslednom období?

„Povedal by som, že náš chotár a širšie okolie je veľmi pekný a zaujímavý. Dokáže ma rozrušiť všeličo... Príklad - asi týždeň - dva po tom, ako som vyčistil okolie potoka, som uvidel, ako sa do neho počas (asi) poruchy valia splašky z kanalizácie v Rozvázoch (oproti bytovkám). Vytekali niekoľko dní... A pri samotných behoch? Asi najčastejšie, keď oproti mne alebo za mnou beží neznámy pes. A naňho márne volá mne neznámy majiteľ, aby sa vrátil. Následne volá majiteľ na mňa, že jeho pes nehryzie a chce sa len hrať.“

Dušan Pevný

Divadelník, neskôr sklenár

Historické postavy

Divadelný život v časoch minulých stmeloval obyvateľstvo našich obcí, posilňoval ducha a nejednoukrát dával i nádej v situáciách, keď bola doba na pokraji spoločenských zmien. Čo mali spoločné divadelné hry – Svedomie, Bludári, Pánik, Rozmarín, Mármotrnatý syn, Krutohlavci či Husári? A množstvo iných?

Na doskách divadelných scén v našej obci v nich v rokoch 1928 až 1937 hral väčšinou hlavné postavy pán **Ján Viktory** z Veľkých Stankoviec.

Ján Viktory sa narodil 24. 9. 1911 rodičom Jánovi Viktorymu a Emílii, rodenej Devanovej. Mal súrodencov Júliusa, Rudolfa, Emíliu a Martu. Hoci otec Jána Viktoryho bol stolár, ani on či jeho súrodenci nešli v jeho šľapajách, aj keď si to otec veľmi želal.

Výmer jeho pôsobení či zamestnaní bol rozsahom veľký, takmer ako jeho postavy z divadelných hier, no rád spomínal na roky, ktoré prežil v Bratislave, kde pracoval na Povereníctve zdravotníctva. Neskôr, až do dôchodku, pracoval v Trenčianskej nemocnici ako ekonóm - pokladník.

V nemocnici založil aj kapelu, v ktorej hral viac ako desať rokov na harmonike.

V dobrom aj zlom ho sprevádzala manželka Katarína, rodená Dobiašová, z Veľkých Stankoviec. Spolu vychovali dcéru Želmíru Hrušovskú. Pre širokú verejnosť bol pán Viktory známy tým, že na dôchodku vykonával sklenársku prácu. Zasklieval okná nielen v obci, ale i v širokom okolí.

Túto prácu vykonával až do úrazu, ktorý utrpel pri pálení slamy na „záhumienke“ na Lúkach.

To, že v medzivojnovom období pôsobil v amatérskom divadle a odohral pre prospech obyvateľov tejto obce desiatky postáv ho poznačilo v dobrom tak, že sa po celý život zaujímal o to, čo sa dialo v obci, v širokom okolí i vo svete. Mal veľký prehľad o spoločenskom dianí. Časom sa z herca stal režisér divadelných hier a spolu s pánmi Taslerom, Štukovským, Cavarom a ďalšími stvorili nejednu zaujímavú večer pre ľudí z tejto obce.

Mal rád hudbu a žil aktívnym spoločenským životom. Keď vznikla v obci prvá dychová hudba, tak v roku 1934 založili spolu so Štefanom Pevným (Pekárom) jazzovú kapelu, kde hral niekoľko rokov.

Futbalisti si na pána Viktoryho pamätajú ako vždy elegantne oblečený, upravený a oholený povzbudzoval našich chlapcov počas zápasov.

Susedia si spomínajú na pána Viktoryho a jeho manželku ako na veľmi dobrých susedov, vždy ochotných pomôcť a poradiť. Sedával často pri dome na lavičke a rád sa rozprával s okoloidúcimi, naj-

mä ženami. Bol z neho pravý gentleman a lichotník.

V záhrade mal jednu veľkú, veľmi skorú čerešňu. Keď dozreli čerešne, tak ich spolu s manželkou chodievali predávať na trh do Trenčína. Známy jazdou na motocykli Pionier brázdil cesty nášho regiónu za nejdňm dobrodružstvom.

Životná púť nezabudnuteľného rodáka z Veľkých Stankoviec, pána Jána Viktoryho sa skončila, 13. 3. 1996 v Trenčianskych Stankovciach. Dodnes nášho rodáci spomínajú ako na výnimočnú postavu dedinského diania, ktorá ovplyvňovala životy ostatných neutíchajúcou aktivitou a energiou.

Dušan Pevný

Obalený blatom zabojoval

Všimli sme si

Motocyklový pretekár Denis Poláš z našej obce začal tohtoročnú sezónu sériou motocyklových pretekov v rôznych kútoch Slovenska či po okolitých krajinách. Medzi nimi boli aj tri významné preteky, o ktorých by sme vás radi informovali.

Na Majstrovstvách Maďarska v Gyáli v kategórii MX2 z apríla 2019 vyjzdil celkovo 2. miesto, keď v prvej jazde bol tretí, v druhej druhý.

Na pretekoch MX Open SK v Myjave, ktoré sa konali 1. mája 2019, vo svojej kategórii MX2 skončil celkovo na 4. mieste, keď v prvom aj druhom kole zajazdil na 4. mieste. Denis hovorí: „Ešte v druhom kole som spadol v blatovom úseku, no celý obalený blatom som sa prebojoval na 3. miesto. Avšak pri obíhaní jazdca som mal s ním kontakt, vytlačil ma mimo trať, trafil som banner, a tak som bol rád aj za to 4. miesto.“

V Pacove na Medzinárodných majstrovstvách Českej republiky, ktoré sa konali 5. mája 2019, skončil na celkovom 9. mieste. Nedarilo sa mu v oboch jazdách. Hneď v prvej mal pád a klesol až na 30. miesto, čo bolo ťažké zlepšiť. V druhom kole podobne. A tak po tejto smole bolo aj deviate miesto aspoň akým-takým zadostučením.

Držíme Denisovi palce a veríme, že sa „bedne“ a „vavrínové vence“ budú za dosiahnuté úspechy množiť.

Redakčná rada

Krasokorčuliarka

Mladé talenty

Je ľahké sadnúť na gauč, chytiť do ruky telefón či počítač, prstom kľzať po obrazovke virtuálnych obrazcov či hier... Ako väčšina ostatných vrstovníkov. No chytiť rytmus tela do svojich rúk, skrotiť ľadnosť pohybov, prejaviť pravú emóciu z vydarených cvikov, zažiť eufóriu zo súperenia s inými a trebárs kľzať ľadne po ľade..., tak to už chce viac, ako len túžbu dosiahnuť viac ako ostatní. Zostať pri tom detskou dušou pri všetkých pokúšeniach, ktoré doba ponúka, a dať zo seba a pre seba všetko, čo sa naučila na hodinách tvrdého výcviku na ľadovej ploche, to chce odhodlanie, zápal, oddanosť.

O kom to hovoríme? V našej obci vyrastá nádej krasokorčuliarskeho športu – **Tatianka Orlovská.**

Tánička má 9 rokov, býva v Malých Stankovciach. Chodí do 3. triedy ZŠ v Trenčianskych Stankovciach. Krasokorčuľovaniu sa venuje piaty rok. Začala sa mu venovať kvôli astme. Má troch mladších súrodencov. Súťažne korčuľuje aj mladší brat Matko (7 rokov), ktorý sa tomuto športu venuje od 3 rokov. Sestra Sonička, ktorá má 4 roky, korčuľuje druhý rok.

Od septembra trénuje v klube KK Nové Mesto nad Váhom pod vedením pani Evy Simančíkovej a pána Vladimíra Dvojníkova, kde prestúpila z klubu Kraso Trenčín. Na jeseň sa začala venovať aj tancom na ľade s partnerom Nicolasom pod vedením trénerky Moniky Simančíkovej.

Čo ťa, Tatianka, zaujalo na tomto neobyčajnom športe? Odkedy sa mu venuješ?

„S krasokorčuľovaním som začala, keď som bola ešte v škôlke. Keď som bola malá, páčili sa mi prvé piruety a sranda na ľade aj v šatni. Teraz je to už vážnejšie, každá chyba v skoku končí nedorotovaným skokom alebo horšie - pádom. Som šťastná, keď sa mi podarí skočiť čistý skok. Túto sezónu som sa naučila všetky dvojité skoky (okrem dvojitého axla): salchow, tulup, rittberger, flip a aj lutz.

S krasokorčuľovaním súvisí aj suchá príprava. Pred každým tréningom sa musím aspoň polhodinu rozcvičiť, aby som sa na ľade nezranila. Súčasťou suchej prípravy je gymnastika, balet, strečing, rotácie a tréning skokov na suchu. Ja trénujem každý deň v týždni okrem nedele. Počas súťažnej sezóny mám 10 pretekov, na ktoré chodím cez víkend. V lete

chodím na krasokorčuliarske sústreďenia. Tento rok ma čakajú kempy v Ostrave, Blansku a Trenčíne a aj sústreďenie pre páry.“

Ako ťa podporujú tvoji rodičia, čo na to tvoji spolužiaci a kamaráti?

„Povzbudzujú ma, keď sa mi nedarí, vozia ma na tréningy a súťaže, radia mi a vo všetkom ma podporujú. Chodia so mnou na sústreďenia.“

Aké máš vzory?

„Je ich viac, zo starších pretekárov je to Karolina Costner. Teraz sa mi páči majsterka Európy Sofia Samodurova. Zo športových dvojíc sa mi páčia Evgenia Tarasova a Vladimir Morozov.“

Aké úspechy si dosiahla pri svojom snažení?

„Najlepšie som mala 2. miesto v Nitre.“

Čo by si chcela dosiahnuť v tomto športe?

„Chcem sa naučiť dvojité axel a potom trojité skoky. Teším sa na novú sezónu. Ak všetko dobre pôjde, mala by som začať pretekať v tancoch na ľade aj v zahraničí – Ostrave, Budapešti... Mal by to byť valčík. V rámci prípravy chodíme na spoločenské tance. Mám veľmi rada tanec. Popritom zostávam aj súťažiť v individuálnom krasokorčuľovaní.“

Držíme Táničke palce a prajeme veľa športových úspechov.

Jana Orlovská, Dušan Pevný

Popoludnie s chybičkou krásy

Príbehy pre všedné dni

Tak sme ten koláč
predsa len stihli,
suseda :)

zdroj: zivot.sk

Jarmila vybehla von z domu a zakričala na mňa: „Zuzka, hybaj rýchlo dnu! Koláč prihorel!“ Odhodila som kôš s nakosenou žihľavou pre hydinu do kúta a bežala, len čo mi nohy stačili. Hlavu som mala zrazu plnú pochmúrnych myšlienok o tom, čo dám na stôl, keď prídu „naši“, dcéra so zaťom a s deťmi.

Dobehnem do kuchyne, pozriem na koláč, hodím rukou a zašomrem si popod nos: „Z toho už nič nebude.“ „Kukučky“ ukazujú už skoro desať hodín a sústredene rozmýšľam pri otvorenom okne, čo teraz urobiť... O chvíľu je už pri mne Jarmila a medzi dverami sa ma ustarostene spytuje: „Ako Ti pomôžem?“ Odpovedám: „Sama neviem, času málo na druhý koláč a už ani nemám chuť niečo robiť, keď chceš počuť pravdu. Asi otvorím bonboniéru. Ešte musím aj obed dovariť.“ Jarmila nič nepovedala, iba sa potichu so sklonenou hlavou vytratila domov.

Čas bežal a ja som varila obed. Už som radšej neodbiehala, škody som si na dnes aj tak už narobila dosť. Aj na tri nedele dopredu, keď sa to tak vezme. Práve na zvonici odbila dvanásť hodina a dvere na bráne sa otvorili. Už sú tu....

Obed v altánku chutil celej rodine. Vzduchom sa šírila vôňa z rozkvitnutého kvetinového záhona, moje nohy ponorené do zeleného koberca prijímali energiu z matky zeme, vtáčiky hrali naháňačku na belasej oblohe. Iba jednu chybičku krásy malo toto nedeľné májové popoludnie, a to túto: chybal dezert.

Medzičasom mi dcéra s deťmi pomohla odložiť riad do kuchyne, postavila som na kavičku a sadli sme si opäť do altánku. Keď som sa vrátila do domu pripraviť kávový servis a zaliať kávu, našla som na stole voňavý ovocný koláč s odkazom: „Ten koláč sme predsa len stihli, suseda.“ Pookrila som na duši, naložila úhladne nakrájané rezy na tanierik celá rozrušená s chvejúcimi sa rukami od prekvapenia a s presvedčením, že jeho chuť bude excelentná, keďže už vôňa tomu napovedala.

Keď som vyprevádzala deti domov, na priedomie domu vyšla Jarmila a pozdravila moju rodinu. Potom sa ma spýtala s tajomným úsmevom: „Ako, už po obede?“

„Áno,“ odpovedám, „aj po dezerte od tej najlepšej susedy. Veľké ďakujem!“ „Za málo, ľudia si predsa musia pomáhať,“ zamávala mi na pozdrav Jarmila. V ten moment bolo už popoludnie bez jedinej chybičky krásy.

Veronika Kováčiková

Redakcia HLAS

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kádák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kádák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš
Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: DUO PRINT s.r.o., L. Podjavorinskej 5, Nové Mesto nad Váhom, Prevádzka Trenčín Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

